

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU „AD GENTES”

LITURGIA MSZY ŚWIĘTEJ

Komentarz na wejście

W II niedzielę Wielkiego Postu słowo Boże prowadzi nas na Górę Tabor. Rozważamy tajemnicę przemienia się Chrystusa. Jest ona zapowiedzią przemiany serc, której od nas oczekuje Chrystus. On sam zaprasza nas, byśmy spojrzeli na Niego wzrokiem wolnym od rutyny i obojętności i odkryli w Nim jedynego Pana i Zbawiciela.

Dziś w sposób szczególny modlimy się za misjonarki i misjonarzy z Polski. W tym Dniu Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami polecajmy Panu Bogu misyjne dzieło Kościoła. Otoczmy modlitwą misjonarzy, którzy na wszystkich kontynentach głoszą Ewangelię i potwierdzają ją czynami miłości chrześcijańskiej. Modlimy się także o liczne i święte powołania misyjne, aby nie zabrakło tych, którzy swe serce oddadzą misjom.

Abyśmy mogli godnie uczestniczyć w Najświętszej Ofierze Chrystusa, przepróśmy Pana Boga za nasze grzechy, słabości i zaniedbania.

AKT POKUTNY

Panie, który na Górze Tabor objawiłeś swe Bóstwo i ukazałeś swą chwałę, *zmiłuj się nad nami*, Chryste, który pragniesz przemiany naszych serc, i wzywasz nas do poprawy życia i pokuty, *zmiłuj się nad nami*,

Panie, który jesteś naszym zmartwychwstaniem i życiem, radością i pokojem, *zmiłuj się nad nami*,

HOMILIA

1. Chrystus wspiął się wraz z wybranymi Apostołami na Górę Tabor. Tam, w ciszy i odosobnieniu, objawił im swą boską chwałę. Ukazał się przemieniony. Przez kilka długich chwil Apostołowie Piotr, Jakub i Jan mogli kontemplować promieniejące Oblicze swego Mistrza. Na chwilę czas dla nich się zatrzymał. Stanęli na progu wieczności, aby rozsmakować się w tajemnicy nowego życia. To niezwykle i niespodziewane wydarzenie napełniło ich serca ogromną radością, pokojem i szczęściem. Piotr zobaczywszy niewielki odbłask wiecznej chwały Chrystusa, spontanicznie zawołał: „Panie, dobrze, że tu jesteśmy” (Mt 17,4). Zwróćmy uwagę na jego słowa, gdyż są one naturalną reakcją człowieka, który ujrzał piękno i potęgę Boga. Promienne Oblicze Chrystusa, nieskazitelnie białe szaty, odmieniona postać mistrza, obecność przedstawicieli Starego Prawa, wprowadzają Apostołów w zachwyt. Obecność Chrystusa przemienionego ich uszczęśliwia. Na Górze Tabor Apostołowie uzmysłowili sobie, kim jest Jezus. Dotknęli nieba.

Aby utrwalić tę szczęśliwą chwilę Apostołowie chcieli zbudować trzy namioty. Zatrzymać się na Górze, trwać w radości i pokoju. Jezus jednak postanowił inaczej. „Sprowadził ich na ziemię”, to znaczy pouczył, że chwała nieba jest celem ostatecznym ich życia. Trzeba, aby powrócili na ziemię, by pracować dla królestwa niebieskiego, cierpieć, modlić się i wzrastać w komunii z Chrystusem.

2. Tę wielką radość ze spotkania z chwalebny Chrystusem misjonarze niosą w swoim sercu. To ona pobudza ich, aby swej wiary nie zachowywali tylko dla siebie, ale by dzielili się nią z innymi. Piotr na Górze Tabor wyraził radość ze wspaniałości Chrystusa. podobnie zafascynowani i zachwyceni nim są ci, którzy z Ewangelią idą na krańce

świata. Którzy opuszczają rodzinne, znajome strony i udają się w obce kraje. Nie idą tam w poszukiwaniu przygód, wspaniałych przeżyć i doznań. Na krańce świata wiedzie ich pragnienie podzielenia się Chrystusem, Jego miłością i nadzieją życia w pełni, jakie On daje. Pragną ofiarować innym to, co jest dla nich najcenniejszym skarbem – wiarę.

Dzisiaj, w Dniu Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami pamiętamy o nich i modlimy się za nich. Obecnie ponad 1700 osób pracuje na misjach w świecie. Są to księża diecezjalni, ojcowie zakonni, bracia i siostry zakonne a także niewielka grupa misjonek i misjonarzy świeckich. Modlimy się za nich, świadomi, że świat współczesny potrzebuje misjonarzy. Są oni bardzo potrzebni na misjach oraz w naszych wspólnotach, gdyż nie tylko głoszą Ewangelię, ale pełnią wiele innych ważnych ról społecznych. Dzięki naszej pomocy misjonek i misjonarzy podejmują wiele cennych dzieł charytatywnych, edukacyjno-opiekuńczych i medycznych. Służą najuboższym, wykluczonym, pokrzywdzonym przez wojny i kataklizmy. Prowadzą szkoły i przedszkola, często są jedynymi, którzy umożliwiają ubogim dzieciom podjęcie nauki. Opiekują się sierotami i dziećmi ulicy. Misjonarze troszczą się o dostęp do ochrony zdrowia. Są wszędzie solidarni ze słabszymi, nędzarzami i odrzuconymi na margines życia społecznego z powodu choroby, ubóstwa lub różnych deficytów. Troska naszych misjonek i misjonarzy o tych, do których zostali posłani jest bezcenna, gdyż przywraca im nadzieję i umacnia w pragnieniu szlachetnego życia.

Misjonarze są potrzebni także nam, naszym wspólnotom wiary w Polsce. To dzięki nim pamiętamy o tym, że Kościół jest powszechny, że żyje i działa na całym świecie. Oni ukazując nam wielobarwny świat misji jednocześnie ukazują nam piękno Kościoła, który jak mówi papież Franciszek jest „szpitalem” dla współczesnego świata, miejscem wzrastania w człowieczeństwie i domem nadziei. Misjonarze mówią nam o tym, że nie możemy zamykać się z naszą wiarą w sobie, egoistycznie cieszyć się Bożą miłością, ale że wiara ma charakter misyjny. Ten, kto poznał Chrystusa, kto doświadczył radości spotkania z Nim i cieszy się owocami Jego miłości, nie może zatrzymać ich dla siebie. I choć jak Apostoł Piotr nieraz mówimy: „Dobrze nam tu”, to trzeba, byśmy dostrzegli niezmierną rzeszę naszych sióstr i braci, którym nie jest dobrze; którzy cierpią i czekają na pocieszenie i nadzieję.

Dzisiaj jesteśmy wezwani, aby skierować naszą modlitwę do Boga o powołania misyjne wśród kapłanów, osób życia konsekrowanego i wiernych świeckich. Kościół misyjny potrzebuje ofiarnych, gorliwych i świętych pracowników. Ta potrzeba jest widoczna wszędzie tam, gdzie brakuje misjonarzy. W Afryce, Azji i Oceanii oraz Ameryce Łacińskiej wiele osób nie zna Chrystusa, ponieważ nie ma komu im Go głosić. Bywa też, że w miejsce wspólnot chrześcijańskich powstają tam rozmaite, często absurdalne sekty, które mają ludzi fałszywą nadzieją poprawy losu i zbawienia. Rozprzestrzeniają się łatwo, ponieważ brakuje kapłanów, sióstr zakonnych i misjonarzy świeckich. A zatem prosimy Chrystusa, który pragnie zbawienia wszystkich ludzi, aby posłał robotników na żniwo swoje. Módlmy się o odwagę w sercach powołanych, aby ci, których Chrystus powoła do dzieła misyjnego nie lękali się, nie ociągali i nie poddawali tchórzliwie. Prosimy Chrystusa o powołania misyjne z naszej parafii i naszych rodzin.

3. Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami przypomina o naszej odpowiedzialności za misję. Misjonarze są silni nie tylko łaską Bożą, ale i naszą solidarnością. Dzięki modlitwom i ofiarom tak wielu wierzących w Polsce mogą realizować wspaniałe dzieła na placówkach misyjnych. To nasze złotówki, składane hojnie na misję pozwalają im na to, aby karmili głodnych, budowali studnie, by mieć wodę dla spragnionych. To nasze ofiary pozwalają im leczyć schorowanych, pomagać samotnym matkom wychowującym dzieci, więźniom i niepełnosprawnym. Dziś

pragniemy wyrazić wdzięczność tym wszystkim, którzy dzielą się z misjami swymi ofiarami. Dzieło Pomocy „Ad Gentes” w ciągu roku przekazuje misjonarkom i misjonarzom z Polski środki na realizację prawie 140 projektów pomocowych. Takie projekty, jak ewangelizacyjne to przede wszystkim budowa lub remonty kościołów i kaplic, kształcenie katechistów na misjach w Afryce, zakup paramentów liturgicznych, Pisma Świętego i katechizmów. Projekty edukacyjne dotyczą budowy lub remontów szkół i przedszkoli, burs i internatów dla dzieci i młodzieży. Dofinansowujemy także dożywianie dzieci w szkołach, zakup podręczników i pomocy dydaktycznych, obuwia i odzieży dla uczniów. Wśród projektów ściśle charytatywnych znajdują się takie, które mają na celu walkę z głodem i niedożywieniem, zwłaszcza wśród niemowląt i dzieci starszych, zakup odzieży i obuwia, wsparcie żywnościowe placówek dla bezdomnych, rodzin wielodzietnych i samotnych matek. Sporą grupę projektów dofinansowywanych przez Dzieło Pomocy „Ad Gentes” stanowią dzieła medyczne. Pomagamy w zakupie lekarstw i środków opatrunkowych, wyposażamy szpitaliki, porodówki, Ośrodki zdrowia w konieczny sprzęt medyczny. Dofinansowujemy badania lekarskie i opiekę pielęgniarską. Wspieramy domy dla niepełnosprawnych. Za to wielkie dobro, które na misjach dokonuje się dzięki hojności naszych darczyńców składamy dziś serdeczne „Bóg zapłać”!

Chrystus przemienił się wobec swych umiłowanych uczniów. To wydarzenie ma służyć naszej przemianie. Pan wzywa nas do głębszej wiary, gorliwszej miłości. Zwłaszcza teraz w czasie Wielkiego Postu zatroszczmy się o spowiedź świętą, o czyny pokutne i poprawę naszego życia. Weźmy udział w nabożeństwach wielkopostnych, abyśmy rozważając Mekę Pańską ożywili nasze serca i umocnili je w wierze.

MODLITWA WIERNYCH

Bogu Ojcu, który w swoim Synu Jezusie Chrystusie, staje się obecny w naszej codzienności, by ją uświęcić i przemieniać, przedstawmy ufną modlitwę:

1. Módlmy się za Kościół Święty, który na całej ziemi głosi Ewangelię i daje świadectwo miłości Chrystusowej, aby umacniany darami Ducha Świętego wzrastał w świętości i łasce, *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za misjonarki i misjonarzy, którzy w krajach misyjnych trudzą się siewem ziarna Ewangelii, aby cieszyli się Bożym błogosławieństwem i mieli radość z pełnionej posługi. *Ciebie prosimy...*
3. Modlimy się za chorych, samotnych i potrzebujących pomocy, aby mogli liczyć na pomoc i wsparcie wspólnoty Kościoła i swoich bliskich, *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za zagubionych, uwikłanych w grzechy i nałogi, aby Chrystus Pan przemienił ich serca i udzielił im łaski nawrócenia i pokuty, *Ciebie prosimy....*
5. Módlmy się za dzieci i młodzież, aby przykład pobożności i bojaźni Bożej rodziców i wychowawców pobudzał ich do szlachetnego życia, *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za nas samych, abyśmy wpatrzeni w Chrystusa troszczyli się o przemianę naszych serc i umysłów i ubogacali je łaską Bożą, *Ciebie prosimy...*

Wszechmogący i miłosierny Boże, wejrzyj łaskawie na swój lud i obdarz Go swoją łaską. Niech radość, jaką przeżyli Apostołowie na Górze Tabor napełnia nasze serca i umacnia je w pragnieniu naśladowania Chrystusa, który ukazawszy swe Bóstwo pragnął umocnić nas w wierze. prosimy o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

ROZESŁANIE

Miłość Chrystusa przynagla nas do modlitwy i zaangażowania misyjnego. dzielimy się swa wiarą z innymi. Niech i ich udziałem stanie się radość, którą ofiarowuje nam Chrystus. Naszą solidarność z misjami będziemy mogli teraz wyrazić poprzez ofiary do puszek. Za dary serca składam serdeczne „Bóg zapłać”.

Prezentacja Dzieła Pomocy „Ad Gentes”

Dzieło Pomocy „Ad Gentes” zostało powołane przez Konferencję Episkopatu Polski w roku 2005. Jego celem jest wspieranie finansowe i materialne działalności polskich misjonarzy oraz animacja i formacja misyjna w Polsce. Każdego roku Dzieło dofinansowuje ok. 140 projektów ewangelizacyjnych, medycznych, charytatywnych i edukacyjnych zgłaszanych przez polskich misjonarzy. Pomaga misjonarzom świeckim pokrywając koszty ich ubezpieczenia oraz przekazuje coroczne dotacje kapłanom fideidonistom. Każdego roku Dzieło Pomocy „Ad Gentes” organizuje ogólnopolski konkurs dla uczniów szkół podstawowych „Mój szkolny kolega z misji”. Więcej informacji o Dziele znajdziemy na stronie www.adgentes.misje.pl